

Certamen de Bandes de Música 84

La culminació d'un any de treball

Després de haver passat més de cinc mesos, les trenta-una agrupacions que concorrien al Certamen de bandes de Música d'enguany mostraren al públic que omplia la plaça de bous el nivell artístic aconseguit. El certamen «Ciutat de València» té 98 anys i, convertit ja en tradició, és la cita anual més important per als músics aficionats del País Valencià.

El fenomen de les bandes de música valencianes va nàixer del poble, espontàniament. Amb el pas dels anys, les primitives agrupacions festives i lúdiques han donat pas a vertaderes bandes simfòniques. Cada any, en la Fira de Juliol, el certamen és l'escenari on les bandes culminen el treball de tota la temporada. Lluita i sacrifici es conjunten en uns músics que no cobren res i que conformen un gran potencial per a crear professionals de la música.

Però no tot és bonic al Certamen de Bandes. Deixant d'un costat tot el costumisme que duu implícita la seua existència, els defectes són molts. Com ara la feble organització. Un destacat membre de la Federació Regional de Societats Musicals comentava que «la novetat d'enguany és que no hi ha hagut cap novetat» i un dels organitzadors d'altres edicions pensa que enguany s'ha celebrat el certamen per inèrcia.

Jordi Vicent

Un dels grans aplecs per a les bandes és el Concurs Mundial de la Música de Kerkrade (Holanda). Se celebra cada quatre anys i del 5 al 28 de juliol de 1985 tindrà lloc la desena edició. Ja està tot organitzat. Les bandes valencianes han rebut un fullet on són convidades a participar-hi. L'organització del certamen de València és tota una altra cosa. El nivell de qualitat és insuperable i potser més alt que el de Kerkrade. Però ací tot se soluciona en tres mesos i fins i tot la plaça de bous es lloga setmanes abans de començar l'aplec musical.

El cost del certamen oscil·la entre els nou i els onze milions de pessetes, sufragats en la major part per l'Ajuntament de València, patrocinador i organitzador de les audicions. Hi col·laboren diverses entitats i institucions: Federació Regional de Societats Musicals, Generalitat valenciana, Dipu-

tació Provincial de València, Capitania General, Caixa d'Estalvis de València i Ministeri de Cultura.

Àngel Asuncion, president de la Federació de Societats Musicals, creu que «el certamen no és car, tenint en compte la gran manifestació artística que representa. Però el veritable ajut econòmic que necessiten les bandes són les subvencions anuals de les institucions públiques; necessiten més diners per a dur a terme la seua activitat cultural».

En aquest país tot va a poc a poc. Sembla que l'organització del Certamen es veurà millorada pròximament, segons afirma Àngel Asuncion: «En 1986 se'n celebra el centenari. A la Federació volem fer una revisió de l'estructura del certamen per començar una nova època. Cal una millor planificació, un equip més complet de gent i una potenciació de la imatge cap a l'exterior.»

Premis del Certamen 1984

Secció tercera

1r. premi: Compartit per la Societat El Valle, de Càrcer i el Centro Instructivo Unión Musical, de Bugarra.

2n. La Armònica, de San Antonio (Requena).

3r. La Primitiva, de Paiporta.

Secció segona

1r. premi: Agrupació Artístico-Musical, de Tavernes Blanques.

2n. Societat Musical Eslava, d'Albuixec.

3r. La Artística, de Xiva.

Secció primera

1r. premi: L'Artística Manisense, de Manises.

2n. Cercle Catòlic de Torrent.

3r. Societat Musical d'Alboraia.

Secció juvenil

1r. primer: L'lira Castellonense, de Castelló de la Ribera.

2n. Unió Musical de Carlet.

3r. Banda Juvenil l'Artisana de Catarroja.

Secció Especial B

1r. premi: Compartit per la Unió Alaquasense Musical, d'Alaquàs, i la Societat l'Entusiasta, de Benifairó de Valldigna.

2n. Societat Santa Cecília, d'Alcàsser.

3r. Unió Musical, d'Alberic.

Secció especial A

1r. premi: Compartit per la Societat Musical Instructiva Santa Cecília, de Cullera, i la Primitiva, de Llíria.

2n. La Armònica, de Bunyol.

3r. La Artística, de Bunyol.